

Vers digtet af Hr. Papp i Anledning
2.10-3-1906. af, at Sysselmanen var syg.

Hvad gaar der dog af Palle Broder,
bekymret veksles Blik med Blik,
i Dag han sad ved sine Noder
da folk pludselig han et Stik;
han spilled just en Vals af Veber,
men da han Nodebladet vendte,
Pall folte ligesom lidt Feber
og straks til Doktoren han sendte,
medens Helga hurtig Dynen vendte
Emilies Hjerkebanken hun lod hente;
de straks Patienten fik i Sengen,
og Lægen kom med Sendebrønnen.
Straks Lægen sa'e, det gaar snart over,
naar bare roligt De nu sover
en Feberskamt, blot lidt Kinin,
Kamillete, men ingen Vin.
Føremorgen er De rask,
staar for De op, De skal ha'e Gask,
saa ved jeg ikke, hvad der sker.
Aa Skidt! sa'e Palle Bro'er og ler.
Den Doktor er nu oft' saa vigtig
og tror, man er saa uforsigtig.

L.

Ders skrevet af Hr. Papp.

I Anledning af nogle Tvebakker, som vi for Marskabs Skyld vilde sende Sysselmanden, da han var syg.

Velbaarne

Hr. Sysselmand Páll Vidatin Bjarnason.

Sauðárkrök.

Idag jeg fik en sørgelig Tidende,
at De, Hr. Sysselmand, var syg,
det var saa trist, mig uafvidende;
men nu kan jeg mig ikke dy;
jeg Dem lidt Tvebak hermed sender,
De ved, jeg laver dem saa sprød;
jeg hører jo til Deres Venner,
aa! spis dem nu, saa er De sød,
men faa dem ej forkert i Halsen;
thi Slinger maa ej vær' i Valsen;
De svinger jo saa let i Dansen.

Med venlig Hilsen

Engrid Hansen.

d. 10-3-06.

Vers af Hr. Popp.

kort efter Ballet i Sandfærkrök. d. 6-1-06

Ved Synet af en Daase Sild
jeg tænkte straks paa Frk. Hansen,
hvordan hun lystig, næsten vild
sig swinged rundt i Skottich-Dansen,
indtil hun glødende som Ild
ved Bordets Glæder sig nedsatte
og sank en vældig Masse Sild
i El de drukned, fri for Skatte.